Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 49 | JERSEY CITY and NEW YORK, | WEDNESDAY, MARCH 13, 1996 | CENTS 75 ЦЕНТІВ | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК | СЕРЕДА, 13-го БЕРЕЗНЯ 1996 р. | Ч. 49. РІК CIII

УЗГОДЖЕНО ПРОЄКТ КОНСТИТУЦІЇ

Київ (Р. Р.). — У четвер, 7-го березня, перший секретар ЦК КПУ Петро Симоненко під час зустрічі з журналістами сказав, що проєкт нової конституції України, узгоджений представниками Президента, Верховної Ради, Верховного Суду і Вищого арбітражного суду є „не конституцією народу України, а документом, що лише породжує дію антинародного конституційного договору“.

На думку комуністів, у цьому проєкті „держава не ґарантує людині її права на працю, освіту, житло, лікування тощо“. На думку І. Симоненка, в проєкті „передбачається узурпація влади і закріплення кланових, мафіозних інтересів“.

Згідно з повідомленням депутата України Євгена Костенка, проєкт нової конституції України отримали члени Конституційної комісії, члени Президії верховної Ради і спеціяльної консультаційної групи Верховної Ради. Депутати українського парляменту покищо не бачили цього проєкту. З нього навіть не можна зробити копію для когось із депутатів. Для цього потрібний спеціяльний дозвіл.

У понеділок, 11-го березня, проєкт розглядала Конституційна комісія, очолювана співголовами Олександром Морозом та Леонідом Кучмою.

В Україні реформи найбільш повільні

Київ (Р. Р.). — Тут 4-го березня оприлюднено результати дослідження Інституту економічної аналізи на тему „Макроекономічні результати реформ у післясовєтських країнах“.

За висновками дослідження країни колишнього СССР поділено на чотири групи за характером і темпами здійснення реформ. Першими активні радикальні реформи розпочали у 1992–93 роках Естонія, Латвія, Литва. До другої групи зараховано Молдову, Киргизію, Вірменію і Грузію, які послідовно запроваджували реформи у 1994–95 роках. Третя група охоплює країни, які у 1992–95 роках проводили непослідовні реформи: Азербайджан, Казахстан, Росія, Узбекістан. Четверта група включає країни, які проводили повільні реформи, або не проводили їх взагалі: Україна, Білорусь, Туркменістан і Таджикістан.

Через чотири роки після розпаду СССР країни першої групи досягли найнижчих темпів інфляції, найстабільнішого курсу національних валют, початку економічного зростання та збільшення реальної заробітної платні.

Ізраїль знову окупував західній берег Йордану

Єрусалим, Ізраїль. — Вояки ізраїльської армії, яка знову зайняла всю територію західнього берега Йордану, буквально змітають з землі будинки терористів, причетних до недавніх вибухів бомб.

„Перед нами стоїть двояке завдання — знищити екстремістичну групу Гамас і встановити надійний мир“,— сказав ізраїльський прем'єр-міністер Шимон Перез. У зв'язку з цією заявою спостерігачі нагадують, що знищення жител арабських терористів вже практикувалося під час палестинської інтифади, однак не дало бажаних вислідів. Тому деякі члени ізраїльського уряду пропонують знайти спосіб змусити Ясіра Арафата не обмежуватися „косметичними облавами“, а негайно заарештувати всіх підозрілих.

Президент ЗСА Билл Клінтон запропонував керівникам Німеччини, Франції, Італії, Еспанії, Канади та Росії, а також прем'єр-міністрові Ш. Перезові і представникам деяких країн Перської затоки негайно обговорити складну ситуацію в Ізраїлі. Зустріч має відбутися в середу, 13-го березня,в єгипетському курортному місті Шарм ель-Шейх.

Тим часом палестинська поліція заарештувала Адель -Фаттага Сатарі, керівника „Бригад Ізеддіна аль-Кассема“, тобто збройного крила групи Гамас, а також Камаля Галіфа і Салема Маруфа, теж чільних членів „бригад“.

У свою чергу група Гамас оприлюднила нову заяву, в якій висловлює свою готовість до дальшої збройної боротьби з Ізраїлем і засуджує заплановану міжнародну зустріч в Єгипті як „змову проти палестинського народу, що бореться за свободу і незалежність“.

Арабський світ не має єдности в справі миру

Каїр, Єгипет. — В єгипетське курортне місто Шарм-еш-Шейх з'їхалися делегації понад 20 держав,щоб обговорити кризову ситуацію на Близькому Сході, у зв'язку з антижидівською терористичною діяльністю мусулманських екстремістів.

На цій важливій міжнародній зустрічі присутні президент З'єднаних Стейтів Америки Билл Клінтон, президент Франції Жак Шірак, канцлер Німеччини Гельмут Коль та інші европейські лідери. Арабські держави Перської затоки представлені переважно міністрами закордонних справ.

Відмовився взяти участь у зустрічі президент Ливану Іліяс Граві. У своєму посланні на ім'я єгипетського президента він пропонує „бачити різницю між тероризмом і законним правом на захист окупованої ліванської території“. Консервативна ливанська газета „Ан-Нагар“ пише, нібито головною ціллю „зустрічі миротворців“ є „створення міжнародного прикриття“ для рішень, які в найближчому майбутньому прийматиме Ізраїль під приводом боротьби з тероризмом.

Іранський президент Алі Акбар Гашемі-Рафсанджані заявив на пресовій конференції, що зустріч в Шарм-еш-Шейху „не може дати позитивних вислідів, бо вона є пропогандивною акцією“. Мовляв, її організували ЗСА, які „самі проводять політику міжнародного тероризму“.

Гостро критикують єгипетську зустріч Лібія та Ірак. На думку лібійського лідера Муаммара Каддафі, ця зустріч „безглузда, оскільки зло в регіоні не зникне до того часу, поки існують ЗСА та Ізраїль“.

На державній телерадіокомпанії була пожежа

Київ (Р. Р.). — Тут в ніч з 8-го на 9-го березня у будинку Державної телерадіокомпанії була пожежа, яка розпочалася після 3-ої години ранку і тривала до 6-ої. Згоріло чотири студії, в тому числі центральна, з наймодернішим устаткуванням. Під час гасіння пожежі попсовано чимало записів з фонотеки.

Вогонь спалахнув на другому поверсі і поширився на третій і четвертий поверхи, де знищив усю апаратуру, обладнання і приміщення першого каналу українського телебачення та радіо. Радіопередачі затрималися більш, ніж на дві години. Телевізійні передачі також.

Прем'єр-міністер України Євген Марчук сказав, що „причини пожежі суб'єктивні, вони лежать на поверхні і тому після завершення праці спеціяльної комісії буде зроблено серйозні висновки“. Тобто, справу буде передано до прокуратури. Версій висувають дві: недбальство, або зумисні дії.

С. Головатий ствердив спільність інтересів України і Чехії

Прага (УНІАР). — Основою відносин між Україною і Чехією є спільні европейські інтереси, бажання двох країн поглиблювати співробітництво з европейськими політичними та економічними організаціями, структурами безпеки, сказав 6-го березня міністер юстиції України Сергій Головатий на зустрічі з віцепрем'єр-міністером Чехії Яном Калдовою. С. Головатий перебував у Чехії з офіційною візитою.

Міністер юстиції України висловив вдячність чеській стороні за підтримку, надану Україні у набутті нею повноправного статусу в Раді Европи.

Відбувся також обмін думками щодо переговорного процесу з питання про приєднання України до угоди про зону вільної торгівлі в Центральній Европі та набуття повноправного членства України в Центрально-европейській ініціятиві.

Під час зустрічі сторони також торкнулися співробітництва в правній сфері і наголосили на необхідності якнайшвидшого ухвалення українсько-чеської міждержавної угоди про правну допомогу в цивільних сферах, а також на важливості організації для українських спеціялістів стажувань у чеських установах, що займаються підготовою висококваліфікованих фахівців у сфері юстиції та надання допомоги Україні в процесі трансформації законодавства.

Депутати-соціялісти хочуть знати, що виконає Президент

Київ (УНІАР). — У зверненні до Президента України Леоніда Кучми депутати, більшість з яких є соціялісти, просять його „окремим розділом дати аналізу виконання передвиборчої програми і підтвердити ті її пункти, які Президент має намір виконувати“.

Звернення, збір підписів під яким триває, підготоване напередодні щорічної доповіді Президента в парляменті і викликане тим, що в минулорічній президентській доповіді, а також в інших публічних виступах, фактично, не заторкується проблема виконання ним своєї передвиборчої програми.

У зверненні проаналізовано обіцянки Президента, які не були виконані. Серед них — „поширення прав місцевих органів влади, регіонів, перш за все у формулюванні бюджету“, пріоритетне відновлення взаємовигідних господарських зв'язків з Росією і порушення питання про вступ України до економічного союзу СНД, заходи щодо підвищення ефективности сільсько-господарського виробництва, прискорення грошової реформи, надання російській мові статусу офіційної при збереженні існуючого статусу української.

Президента звинувачують у тому, що структури виконавчої влади блокують повне введення в дію закону про оплату праці, і через це за межею виживання опинилася значна частина працівників.

„На жаль, таких питань щодо Вашої передвиборчої програми набагато більше, — сказано у зверненні, — але, оскільки названі вище

(Закінчення на стор. 3)

Є. Марчук відвідав Чорнобильську АЕС

Славутич (Р. Р.). — Тут 1-го березня відбулася на-рада директорів усіх атомних електростанцій України.

У нараді взяв участь прем'єр-міністер України Євген Марчук. Темою обговорення були питання реформування і безпеки атомної енергетики. По закінченні наради прем'єр-міністер сказав журналістам, що на ЧАЕС працюють високо професійні люди, які вважають, що з технічної сторони підстав для напруження довкола питань безпеки станції немає. Однак, на думку, Є. Марчука, атомники все ж не завжди забезпечені обладнанням та необхідними частинами для ремонту і це питання потребує негайного вирішення.

За словами Є. Марчука, проєктом державного бюджету на 1996 рік на чорнобильські проблеми передбачено 170 трильйонів карбованців, або 830 млн. дол. У найближчі п'ять років буде витрачено майже чотири більйони долярів. Це дає Україні моральне право порушити перед світовою громадськістю питання про допомогу та компенсацію витрат, пов'язаних із закриттям ЧАЕС.

Генеральний директор виробничого об'єднання Чорнобильська АЕС Сергій Парашин повідомив, що після катастрофи на ЧАЕС 1986 року, станція виробила електроенергії понад 127 блн. кіловат-годин на загальну суму 5.6 блн. дол. У 1995 році на ЧАЕС вироблено електроенергії на 10 відс. більше, ніж у 1994, а порушень було менше. „проте неплатежі деяких підприємств за використану електроенергію поставили ЧАЕС у важке становище і це може негативно вплинути на стабільну працю станції.

Водночас агенство УНІАН 7-го березня повідомили, що на ЧАЕС у 1995 році

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

УКРАЇНІ ВИГІДНО КУПУВАТИ НАФТУ У КРАЇНАХ ПЕРСЬКОЇ ЗАТОКИ

ЛЬВІВ. — Генеральний директор магістральних нафтопроводів „Дружба“ Любомир Буняк вважає „правильним і раціональним“ постачання нафти в Україну з країн Перської затоки. Про це він сказав на семінарі „Американсько-українське партнерство“, що відбувся у Львові 4-го березня. Близькість України до Близького і Середнього Сходу робить ціну на російську і перську нафту практично рівною. А після завершення будівництва Південного нафтотерміналу під Одесою Україна зможе транспортувати нафту також і для Центральної та Південної Европи, вважає Л. Буняк.

ВИЙШОВ НОВИЙ РОМАН Ю. МУШКЕТИКА

КИЇВ. — У Видавництві Української Світової Координаційної Ради „Рада“ вийшов у світ роман Юрія Мушкетика „На брата брат“, присвячений драматичній добі в історії України, що виникла після смерти Богдана Хмельницького. У центрі оповіді — трагічна доля борців за державну незалежність рідного краю на чолі з видатним гетьманом Іваном Виговським.

ЧЕКАНЯТЬ МОНЕТИ

КИЇВ. — Національний Банк України з 7-го березня випустив в обіг ювілейні монети, присвячені 50-річчю ООН, номіналом 2 млн. крб., із срібла 925 проби і номіналом 200,000 крб. з мідно-нікелевого сплаву. З 1-го березня 1996 року НБУ випустив в обіг ювілейну монету, присвячену 125-річчю з дня народження Лесі Українки. Це мідно-нікелева монета має номінальну вартість 200,000 крб. Незабаром плянується провести льотерію з продажу пам'ятних монет України.

КИЯНИ ГОТУЮТЬСЯ ДО СПОРТОВОГО СВЯТА

КИЇВ. — Тут 15-16-го березня відбудеться міжнародне змагання з художньої гімнастики з участю спортовців з 20 країн. Від України у змаганнях участь візьмуть: абсолютна чемпіонка світу 1995 року Катерина Серебрянська, одна з найкращих гімнасток Вікторія Стадник і в позаконкурсній програмі виступить майстер спорту Тетяна Попова. Нагороди в сумі 10,000 дол. Змагання відбудуться в Палаці Спорту.

ПОШИРЮЮТЬСЯ ЗАЙНЯТТЯ

КИЇВ. — Офіційні делегації України минулого тижня відвідали Індонезію, Югославію, Румунію, Молдову, Данію, Норвегію. Одночасно приїздили закордонні делегації і в Україну, зокрема словацька, очолювана головою комісії Національної ради Словаччини Душаном Слободніком. Відвідали Київ представники уряду Китаю, Куби і ЗСА. На зустрічах ішлося про активі-зацію міжнародних зв'язків та економічну співпрацю.

ЖУРНАЛІСТИ І ВОЯКИ КОРИСТУЮТЬСЯ НАЙБІЛЬШИМ ДОВІР'ЯМ

КИЇВ. — Найбільше громадяни довіряють засобам масової інформації та Збройним Силам, такий висновок зробили за підсумками соціологічного опитування фахівці центру „Соціяльний моніторінг“ Національного Інституту Стратегічних Досліджень і Науково-Дослідного Інституту Проблем Молоді. Серед владних структур найбільший рівень довір'я опитувані висловили Президентові України — 33 відсотки. Приблизно однакову кількість голосів отримали Кабінет Міністрів — 19.4 відсотка і Верховна Рада — 19 відсотків. Випереджають їх місцеві та обласні органи влади, яким довіряє чверть опитаних громадян.

Є. МАРЧУК ПОПЕРЕДИВ

КИЇВ. — Прем'єр-міністер України Євген Марчук попередив керівників областей України, щоб вони добре підготувалися до можливої повені: „Якщо внаслідок весняної повені загине хоча б одна людина і слідство виявить, що це сталося в результаті недбалого виконання своїх обов'язків керівництвом, то такий керівник може подавати заяву про резиґнацію, а його дії вивчатиме Генеральна прокуратура“.

ЗА ВИВЕДЕННЯ НА СЛІД УБИВЦІ ОБІЦЯЮТЬ ВИНАГОРОДУ

ЛЬВІВ. — Керівники львівської міліції оголосили, що заплатять 5,000 дол. тому, хто допоможе правоохоронним органам вийти на слід убивці, який у селі Братковичі, район Городок вбив 12 осіб. З того часу пройшов місяць, а злочинця досі не знайдено.

ПОВІНЬ НЕ ПОВИННА ЗАСТАТИ ЗНЕНАЦЬКА

ЧЕРНІВЦІ. — Віцепрем'єр-міністер Василь Дурдинець відвідав Чернівецьку та Вінницьку області, де ознайомився з процесом підготови необхідних заходів для уникнення нещасть на випадок великої повені. Передбачається, що в річках вода підійметься не на 2 метри, а на 7–9 метрів. Це може привести до прориву гребель та затоплення багатьох населених пунктів.

Н. Лапчик — мисткиня розпису на тканинах

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Коли до редакції заходять завжди активні членки 113-го Відділу СУА, то можна сподіватися, що вони мають у своїх плянах нову культурну імпрезу, із яких вони вже добре відомі. І справді, тим разом представляють нам мисткиню з Києва Ніну Лапчик, якої виставка розписів на тканинах і гобеленів буде відкрита вже в найближчу неділю, 17-го березня, в Українському Музеї в Ню Йорку, 203 Друга авен. о год. 2-ій по полудні.

Н. Лапчик перебуває вже якийсь час в ЗСА тому, що виставка її праць відбувалася в Евансвіллі, Індіяна, у мистецькій галерії Кранверт. З цього приводу перше питання до мисткині звернене із цікавістю, як це сталося, що саме там вона мала свою першу виставку в ЗСА. Тут мисткиня виясняє цікавий збіг обставин, що доніс її праці аж до далекої Індіяни і вона стала частиною українського фестивалю місцевого університету. Ще цікавіше в тому збігу обставин це те, що цілий фестиваль влаштував Російський клуб цього університету, а однак темою його були тільки українські проблеми. Промотором цього є д-р Кеті Веннер, антрополог Колюмбійського університету, яка однак має зв'язки з університетом в Евансвіллі. Д-р К. Веннер зацікавлена особливо Україною, вивчила українську мову та перебувала цілий рік у Києві, пишучи працю на тему психологічних перемін українців у роках перебудови. Саме там вона познайомилася з цею мисткинею та, перебороввши усі технічні трудності, постаралася про її приїзд до Евансвіллу.

(Закінчення на стор. 3)

В редакції „Свободи“ (сидять, зліва): Н. Лапчик і М. Шуст, (стоять): І. Стецьків і А. Лешко.

ВИСТАВКА ФОТОГРАФІЙ З УКРАЇНИ

Філядельфія. — У четвер, 14-го березня, фотограф Ліда Суха з Рочестеру, Н. Й., виголосить ілюстровану прозірками доповідь на тему „Образ гуцульського села й портрети з підпільної Церкви“. Доповідь відкриє виставку її фотографій про Гуцульщину й Церкву в підпіллі. Виставка триватиме 10 днів. Перед викладом відбудеться прийняття в капличній авлі Ла Салл університету о год. 6:45 вечора.

В АМЕРИЦІ

ПАТРИК Б'ЮКЕНАН СВОЄЮ наполегливістю дальше боротися з Робертом Долом за номінацію Республіканської партії у президентських виборах 1996 року завдає чимало клопоту не тільки партійному проводові, але ставить під знак питання також і майбутність самої партії. Він не погоджується зійти з передвиборчої арени та підтримати кандидатуру Р. Дола, як цього хотіли б партійні керівники. Навпаки, він заявив, що цього не зробить і боротиметься аж до порога конвенції Республіканської партії, котра відбудеться у серпні в Сан Дієго. Ідучи на пр'ю з Р. Долом і керівництвом партії, він користає з постійної уваги засобів масової інформації, політичних коментаторів і аналітиків, але найважливішим для нього це те, що у цій боротьбі він знаходить задоволення.

ОКРЕМА СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ минулої п'ятниці, 8-го березня, ствердила, що Уряд може заощадити понад 1 блн. дол. кожного року, якщо позбудеться непотрібного бюрократизму щодо урядових поїздок державних урядовців. Керівник згаданої комісії республіканський сенатор з Мейн Вілліям Коген ствердив, що згадана комісія дійшла до такого висновку після відповідної перевірки цілого процесу. Тепер потрібно 60 окремих заходів, щоб отримати дозвіл на поїздку одного державного урядовця, а якщо можна зробити при куди менший витраті часу та заходів, то заощадження певні.

У СВІТІ

З РИМСЬКОЇ ТЮРМИ Ребіба втік Юсеф Маджід аль-Малькі, палестинський терорист, який 11 років тому брав участь у збройному нападі на туристичний корабель „Акіллє Лявро“ і власноруч застрілив нюйоркського іннваліда Леона Клінґгофера у його візку. Суд засудив аль-Малькі до 30 років тюрми і він там так взірцево себе поводив, що його чотири рази випускали з тюрми на короткотривалі вакації. В кінці лютого йому знову дозволили відлучитися на 12 днів, після чого він зник. У нападі на пароплав „Акіллє Лявро“ брали участь вісім арабських терористів. Чотирьох з них, в тому числі Мохаммеда Аббаса, все ще розшукує поліція. Заочно їх засуджено до досмертного ув'язнення.

АМЕРИКАНСЬКІ АПАЧІ можуть виявит
українських гуцулів — таку пригол
нули львівські етнографи, коли
експонатами виставки виробів ам
проходить тепер у Львівському
нього Промислу. Група спеціяліст
цульщині колекцію малюнків, орн
різьбарство з такими ж творами а
ність, як між двома краплями во
бутньому цей феномен будуть спе
зусиллями українські та американ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Третя спроба сен. Роберта Дола

Перемога за перемогою — так можна назвати успішний старт сенатора Роберта Дола у боротьбі за президентське крісло. Переберімо у пам'яті події останніх двох тижнів. У цьому нам допоможе і „Свобода": „Сенатор Роберт Дол з великим успіхом здобув перемогу у передвиборах у Північній та Південній Дакотах у вівторок, 27-го лютого" (ч. 40, 29-го лютого); „2-го березня у Південній Каролайні відбулися передвибори, де беззастережним переможцем вийшов сенатор і провідник сенатської більшости Роберт Дол. У Пуерто Ріко передвибори відбулися 3-го березня, і там також переможцем став Р. Дол" (ч. 44, 6-го березня); „5-го березня сен. Р. Дол здобув блискучу перемогу у вісьмох республіканських передвиборах у стейтах від Нової Англії до підніжжя Скелястих гір і глибокого півдня" (ч. 45, 7-го березня); „Незаперечним переможцем у нюйоркських передвиборах Республіканської партії став сенатор Роберт Дол, здобувши 92 делагати з усіх 93-ох" (ч. 47, 9-го березня).

Вже перемога, яку Р. Дол здобув у стейті Ню Йорк 7-го березня, дає підстави твердити, що саме він буде кандидатом Республіканської партії у листопадових президентських виборах. Нині він має одну третю всіх делегатів на партійну конвенцію, яка відбудеться у серпні в Сан Дієго, Каліфорнія. А щоб бути висунутим від Республіканської партії, претендент повинен набрати голоси 996 делегатів конвенції. Політичні коментатори жартують, що у Роберта Дола квитки на конвенцію „фактично уже в кишені".

Колишній губернатор стейту Теннессі Ламар Александер і сенатор Ричард Луґар, зрозумівши, що вони не наздоженуть лідера і що їхні шанси мінімальні, вийшли з президентської боротьби і заявили, що підтримають сен. Дола. Тепер у Дола із колишніх дев'яти суперників залишилося двоє — консервативний журналіст-коментатор Патрик Б'юкенан і видавець-мультимільйонер Стів Форбс, в яких, як кажуть, є ще порох у порохівницях. На думку багатьох журналістів, П. Б'юкенан може здобути ще значну частину голосів виборців і тим самим послабити становище Республіканської партії у боротьбі з Биллом Клінтоном. С. Форбс, який не шкодує мільйонів, також має можливість перемогти у деяких стейтах.

Прихильники П. Б'юкенана вважають, що його перемога в Ню Гемширі (Р. Дол. був другим), хоч і з мінімальною перевагою, дає йому підстави сподіватися на перемогу у боротьбі за Білий Дім. Бо так уже повелося, що перемога, одержана у Ню Гемширі — стейті перших президентських передвиборів, — майже ґарантує успіх у виборах. За останні десятиліття президентом став лише один претендент, який не виграв передвиборів у Ню Гемшир, — Билл Клінтон (він вийшов там на друге місце). Однак перше місце зайняв тоді Пол Сонґас, майже земляк нюгемширців, який живе у Массачусетсі, що в кількох милях від Ню Гемшир. Але, як кажуть в Україні, не завжди у середу Петра.

А щодо Б'юкенана і його шансів з почестями увійти у Білий Дім, то дуже добре про це сказав політичний оглядач Джордж Вилл: „Якщо б ми вибирали не президента, а людину, з якою приємніше, ніж з іншими кандидатами, провести час і випити пиво, то Патрик Б'юкенан дістав би переважну більшість голосів".

Сенатор Роберт Дол може вважати, що перший етап президентських перегонів він виграв. Залишився другий, вирішальний — боротьба сам-на-сам зі „самим" президентом Б. Клінтоном. Боротьба нелегка і передбачити нині, хто в ній стане переможцем, майже неможливо. Роберт Дол — політик досвідчений, який віддав службі у Конгресі 35 років, спочатку в Палаті Репрезентантів, а від 1969 року як сенатор. Він двічі — у 1980 і 1988 роках — боровся за прези[illegible] крісло і оба рази йому не поталанило. [illegible] програв передвибори Рональдо[illegible] раз — Джорджеві Бушеві. [illegible] — третя і, мабуть, остання. [illegible]оком Р. Дола? [illegible]езидента. А ще тяжчий і склад[illegible] Дім. І на цьому шляху не зав[illegible], хто має великий політичний [illegible]их постах. Як, наприклад, се-

Володимир Романюк,
Україна

ДАЛЕКО НЕПРОСТІ ЗАПИТАННЯ

Чи буде нинішній рік кращим? Чи станемо ми заможніше жити? Чи буде зберігатись в Україні спокій, порозуміння, як у гарній сім'ї?

Такі три запитання висловив Президент Леонід Кучма у своєму новорічному зверненні до українського народу. І ось уже вкотре подібні запитання ставить собі чи не кожний пересічний громадянин України впродовж останніх років на шляху третьої спроби відродження української держави.

Як і Президентові, прагнеться нам сподіватися, що відповіді на задані вище запитання будуть ствердними. Бо власне пересічному громадянинові України найліпше відомо, що життя-буття його в даний час для багатьох просто нестерпно важке, що на плечах отого громадянина важким тягарем лежать вкрай складні завдання, які, як підкреслює Леонід Кучма, ніде в світі не вирішувалися швидко.

Але ж як неймовірно швидко убожіє український народ!..

Оптимізує Президентова переконаність: „Якщо витримаємо обраний курс, закріпимо позитивні тенденції, то в 1996 році більшість відчує зміни на краще". Одначе, може бути зовсім кепсько, якщо ота більшість далі зневірюватиметься в можливості вирішення гострих соціяльних проблем. А таке спостерігається. В усякому випадку, справжніх оптимістів стає все менше, та іноді подоба оптимізму прибирає анекдотичних форм. Так, скажімо, як оце...

Донедавна Перша програма Української телевізії творила справжнє шов з хворобливою, на мій погляд, життєрадісністю бездомної, вже немолодої жінки. Ця пані бомж (мусимо називати речі їх іменами) впродовж кількох передноворічних місяців „проживала" просто неба на Майдані Незалежности в Києві. Журналісти декілька разів залюбки брали у неї телевізійні інтерв'ю, чим створювали нещасній оптимістці своєрідний авторитет. Вочевидь, вважаючи оті репортажі цвяшком телевізійної програми... Якщо зважувати подібне з позицій „ринкових відносин", то героїня згаданої телевізійної епопеї розв'язувала свої бомжівські проблеми більш ніж професійно. Не журячись ранньою та суворою цьогорічною зимою, бідна оптимістка бадьоро заявила, що й Новорічне свято зустрічатиме таки тут, на майдані.

Очевидно абсурдне запитання журналістки („І як вам тут?") для тої жінки в пластиковому мішку-накидці таким не здавалося, бо радісно (!) усміхнулася і вже зовсім весело відповіла: „Чудово!.. Ось друзів у мене, бачите, скільки?! Батон ось, пиріг, борщ — ще гаряченький! — молоко ось принесли!.."

Господи, до чого ж ми дожилися...

Не знаю вже, чи зустрічала та жінка Новий рік, як плянувала, але на телевізії вже її не видно. Мабуть, таки, подбав хтось про те, аби позбутися далеко не найліпшої реклями для Майдану Незалежности та нашого, не найліпшого нині, життя-буття.

Далеко, зрештою, не кожен міг спостерігати те „шов" на столичній телевізії. Бо не бракує ще в Україні безтелевізорних її громадян. І з тих, що мають у помешканні це „чудо світу", також не кожен дозволяє собі під нинішні часи частіше заглядати в нього. Ось недавно став я мимовільним свідком того, як мати дала на задок чотирирічній доні, коли та зарюмсала, бажаючи подивитися „Вечірню казку". „Тобі, — нагримала мати на дівчинку, — телевізора тре'?! А де взяти гроші на електрику?!" Дитинка злякано притихла в кутку, а мати глянула на неї та крадькома втерла сльозу кінчиком хустини...

Господи, до чого ж ми дожилися...

...Селяни споконвіку вкладаються до сну раніш. Бо й (за сільськими ритмами) мусять вдосвіта братися до праці. Нині ж — дивлюся по сусідах моїх хліборобах — йдуть до ліжка вчасніше за курей. Доводилося вже й жарт почути: мовляв, починаючи з нинішньої зими, приріст населення в Україні мав би значно підскочити; так, мовляв, траплялося й за „небіжки Австрії", коли нафта до лямпи коштувала ого-го!.. Словом, нема, як то кажуть, злого, аби на добре не вийшло. Смертність бо серед населення України в останні роки відчутно більша від народжуваности.

От такий „гумор"...

Словом, енерґетична криза. А в прокурорських столах припадають порохом кримінальні справи, про людське, мабуть, око заведені на злодюг, що перетоплюють крадені нафтопродукти в тверду валюту, а відтак „дають ногам знати". Як, приміром, експрем'єр Юхим Зв'ягільський. До речі, зовсім недавно справу пана Юхима, як і справи багатьох інших „друзів народу", вирішено закрити як таку, що не вбачається в ній злочину...

Урядові чинники констатують астрономічну заборгованість в енерґоносіях Україною Росії. І, звісно ж, заборгували не високі урядовці, недолугі законодавці, не політичні диверсанти з важкого лівого крила парляменту. Заборгував народ! Він і розраховується за сумнівні економічні експерименти, замішані на політичному протистоянні реформаторів та їх жорстких опонентів старої комуністичної закваски. Народові й адресуються слова: „І тривога за долю України хай помножить наші сили і згуртує нас у єдину велику сім'ю. Ми хочемо такого майбутнього, в якому б на першому місці стояла людина. Без цього не буде й держави. Україна — це наші домівки, наші сім'ї".

Наші домівки, наші сім'ї хочуть власної держави! І тому, на тяжке скреготіння зубами, чорну ненависть до народу різного роду підбурювачів до громадянського неспокою, домівки наші і сім'ї терплять — через „не можу" — всі негаразди та, вже вкотре, напіводягнені та напівнагодовані, хочуть ще вірити тим, хто дає їм надію на оте спокійне і щасливе майбутнє. Каже бо народ: надія вмирає останньою...

У новорічному зверненні Президента України до народу йдеться й про те, що нам вдалося уникнути найстрашнішого: політичної кризи; про те, що Конституційна угода між Президентом і Верховною Радою відкрила шлях до формування міцних і непорушних засад української державности; Президент закликає зустріти третє тисячоліття в громадському мирі та злагоді.

...Ось як згадана Конституційна угода „відкрила шлях"... З внесених Кабінетом Міністрів станом на 1 січня ц. р. 62 законопроєктів, які забезпечували б програми діяльности Уряду, у Верховній Раді прийнято лише три (!); 11 пройшли в першому і другому читаннях, а решта — не розглянуті. Мабуть, для Президента, насамперед, є зрозумілим, що комуністичне лобі в парляменті попросту іґнорує його ініціятиви, спрямовані на виведення України з-над прірви. І це не вульгарна, як бачимо, гра в котика-мишки: точиться боротьба старого з новим не на життя, а на погибель.

Не випадковим у такому контексті стало звернення Президента до народних депутатів України, в якому, зокрема, Леонід Кучма не приховував свого скрайнього невдоволення незадовільним станом законодавчого забезпечення реформ. На це звернення комуністи відповіли масовим підбурюванням шахтарів, збиранням підписів про референдум з приводу прийняття нової Конституції України.

Не казатимемо ще раз, як „закохані" у президентсько-урядові проєкти реформ симоненківці, звиклі до командно-адміністративної методи керування, замішаної на ідеологічній маячні типу — „бери побільше — кидай подальше!" Не здатні господарювати творчо та гнучко, компапартники будь-коли готові затягнути (і горлають, до речі) вкрай скомпромітованого „Інтернаціоналу" та повести на нову бойню громадянської війни втомлені негараздами та депатріотизовані в окремих реґіонах маси на „послєдній і рєшітєльний бой". Їм, комуністам, бачте, президентська форма правління не підходить. З генсеком — ліпше, ситніше, спокійніше!

Звідси й оте порушення законодавства про всеукраїнський та місцеві референдуми й положень Конституційного договору між виконавчою та законодавчою гілками влади; звідси й провокації та підбурювання в масах народу.

Енерґійними заходами Уряду та більш поміркованих шахтарських лідерів страйк, що охопив майже всю вуглевидобувну галузь, вщухає. І це — перший відчутний облизень для верховодів КПУ! Другого облизня одержали комуністичні бонзи від попередження міністра юстиції України Сергія Головатого про недопустимість протизаконних дій, що можуть призвести до порушення політичної стабільности і рівноваги в суспільстві, та що варто утриматися від підбурювань проти своєї держави, проти існуючого правопорядку, проти політичного миру і громадського спокою в Україні. Нині — слово за прокуратурою України, а це може стати предметом розгляду пи-

(Закінчення на стор. 3)

Лариса Боженко

ПРОЩАННЯ З ПОЕТОМ

II

Відвернувши гибіль, доля винесла йому свій вирок, присуд на довічне терзання, назавжди поклавши в душу жовтий кетяг згуслого смутку. Безсилою чайкою квилить його самотня душа, обпалена тугою за рідною домівкою, матір'ю, котра приходить уві сні чистим „голубим спомином, теплим подихом". У цьогосвітті присудилася їм нестерпно-довга, тяжка розлука: „Мати моя, бідна моя мати, Скільки горя в постаті твоїй. Знов до тебе в посивілу хату Замість сина входить буревій".

Ґвалтовно розірвалися освячені, богодані нитi зв'язку з Вітчизною, але подумки він завжди там, у правічному краї своїх предків: „Вогні мого дитинства піднімають запону ночі, ллються крізь вікно Пташиною симфонією гаю за всім отим, утраченим давно". Щемким подихом озиваються тяжкі думи: „Порадьте, думи, як серце розкуть..." Далеким видивом туманіє рідна сторона: „Метушню ховрашків ще крізь вибалку чуть, де у тирсі шумить молочай. О, степи України, скажіть, чи забуть неозорий наш сонячний край!"

Любить поет свою Батьківщину як вірний син, не зрікаючись її понівеченої, ошуканої, пошматованої: „Я землю люблю, що похмура, як сльота, Стопчену військом, боями розбуджену. Кров'ю людською, сльозами і потом Скрізь перемішану і забруджену".

Згуслий людський біль, трагедійність розпачу, глибокозмістовна осмисленість, виразно відчуваються в таких його рядках: „Порятуйте душу, що в тривозі, Облягла її, скувала втома, Я в житті, немов сліпий на розі, У якого не лишилось дому. Я в дорозі щирі сльози втратив, Загубив сподіванки весною, Де ж мені людину розшукати, Щоб вона була наскрізь людською?"

Згодом благословенна країна Вашінґтона дала юнакові свободу і своє громадянство, лише не могла Америка звільнити поетову душу від глибокої туги. Осоружною порожнечею, сірим базвиддям вимальовується будуччина: „На городі в чужині не пахнуть квіти", голосить душа, „мужній силі всупереч", сповідується, свою провину спокутуючи: „На наругу я лишив своє подвір'я, Шлях-дорога заростає в бур'янах, Тужить серце за тим краєм, де сузір'я Світить сяйно і ласкавців чути пах".

В Америці поет здобув освіту — став маґістром філософії, але склалося так, що майже завжди працював фізично. І весь час писав вірші, романи. Утверджував мову, духовність свого Наддніпров'я, прагнучи, щоби молодь діяспори ніколи не забувала її, одну з найчарівніших мов у світі.

Тонкою павутинкою сотався промінчик зболілої надії на майбутнє повернення, зустріч із близькими, дорогими образами юности: „Колись ми в рідні рушимо краї, В нас пашпорта і грошей не спитають... Сестра навколішки впаде із братом, В благословенний, неповторний час. Ми рідну землю поцілуєм свято, Яка ніколи не цуралась нас".

Гіркою тернистою стежиною стократ одміряне життя, але білосвіття помислів сильніше від зламного повороту долі: „Я йшов по ній, всміхалась провесна, Я тут наруги витерпів доволі. Але тебе, кохана сторона, Ні перед ким не зраджував ніколи". Не зраджував письменник і себе, залишаючись вірним покликанню свого таланту.

По багатьох роках після звільнення Києва Юрій Буряківець наважився подати про себе звістку з Америки. Мати (ще жива була, а брат разом із батьком згинули у грізній буремній веремії війни) зраділа разом із родичами і близькими приятелями: збулося неймовірне, зласкавився над нею Господь, котрого так палко просила в молитвах, знайшовся син, живий... Письменник приїздить до рідного краю. Тоді я вперше запізналася з ним, хоча поезію Буряківця добре знала і любила: мій тато свято зберігав і проніс через лихоліття воєнних і повоєнних років усі поетові рукописи. Тато розповідав мені, що поезію молодого талановитого автора високо цінували тодішні видатні майстри художнього слова: Володимир Сосюра — творець славнозвісного вірша „Любіть Україну", та Андрій Малишко — автор знаної „Пісні про рушник". Вони були переконані, що Юрій Буряківець надзвичайна постать в українській поезії, журилися від думки, що хлопець, може, загинув.

(Закінчення буде)

Бронислава Скорупська

Максимові

Зима. Мороз розмалював шиби взорами неповторної краси. Надворі сніговія. Лютий вітер намагається увірватися в хату, щоб погрітися і виводить тужливі мелодії. І хоч здавалося, що ми ізольовані, замуровані — у батьківській хаті я відчувала своєрідний ясний світ.

Раненько мама розпалює в печі вогонь, варить сніданок і відразу обід. Пахне смаженою картоплею і шкварками. Мені чотири рочки. Тато щоранку кличе мене до себе, бо я його „жаринка" і йому зі мною тепло. Часто він розповідає мені казки або співає його улюблені пісні. Найчастіше тато співав „За Сибіром сонце сходить". Слухаючи цю пісню, мені дуже шкода Кармелюка, бож він не може бачити своїх жінку та дітей. Та найбільше мені подобався „Женчик". Тато навмисно співав „Женчику-Брончику" замість „Бренчику" і мені тоді було дуже радісно. Своєю любов'ю-добротою до нас, дітей, батьки зогрівають нас. В такій атмосфері виття вітру не страшне — воно створює казку.

Минуло дитинство. Я маю свою сім'ю і ми в Америці. На затоці Атлантичного океану маємо дачу. Після виснажливої цілотижневої праці ми майже щосуботи-неділі та в свята їдемо туди, щоб відпочити, половити риб та крабів.

Взимку там приємно слухати шум очерету. Зимою вітер сильний і він просвищує собі дорогу до нас через нещільні алюмінієві вікна, а ми навмисно залишаємо ще й шпари, щоб сильніше він завивав, бо це нагадує нам дитинство і згадуючи Україну, ми мріємо про чудо, яке уможливить нам поворот туди. Покищо в холодній чужині вдвох з Максимом ми створили свою ідилію і нам добре і затишно.

Пролетіли роки і я залишилася сама. Буря. В хату вривається сумне-пресумне в'ю-ю-ю, в'-юю... У цьому плаксивому в'ю мені причувається „Женчик-Брончик", пригадується дача над Атлантиком. Я чую зойки України, яку руйнують нищівні північні вітри, а ми, її діти, розсварені, роз'єднані і байдужі не вміємо її захистити. Не такого чуда ми сподівалися...

Далі буря переходить у гураґан і я чую грізний, громовий голос Пророка: „Схаменіться, будьте люди, бо лихо вам буде!"

Уклін тобі, мій Галиче!

Галицька брама 14-го лютого була відкрита навстіж для всіх славних синів і доньок древнього міста. Тут у Народному Домі проходив перший з'їзд славетних галичан, присвячений 1100-річчю колишньої столиці Галицько-Волинського князівства. На районне свято, організоване районною адміністрацією та її відділами освіти і культури, з'їхалися з усіхусюдів вже незалежної держави відомі люди, щоб віддати уклін святій земельці, що привела їх на світ Божий.

У фойє Народного Дому гості і мешканці району оглянули виставку „Твої таланти, галицька земле", де демонструвалися твори рук вихованців Галицької художньо-ремісничої школи, учнів інших навчальних закладів району. Були представлені і своєрідні літописи сіл Вікторова, Поділля — зрештою, хіба всіх перерахуєш?

...Ударили дзвони — і з княжої доби прийшов Данило Галицький з боярами, щоб привітати своїх славних нащадків. А вшановувати того дня древнє місто мало кого: на сцені лавреат державної нагороди ім. Т. Шевченка письменник Степан Пушик, професор Івано-Франківського Університету ім. В. Стефаника Михайло Фіголь, старший науковий співробітник Інституту прикладних проблем механіки й математики НАН України проф. Богдана Криса, завідуючий катедрою медичної академії голова Асоціяції докторів наук Прикарпаття Іван Мазепа, заслужений артист України Володимир Пірус і його брат заслужений працівник культури України Петро Пірус... Це далеко неповний перелік імен, непересічних особистостей. Втім, ширше ознайомитися з життєвим доробком іменитих галичан можна, зокрема, в біографічному збірнику „Славетні галичани", який впорядкували завідувач відділу освіти районної адміністрації історик І. Коваль і автор цих радків. Принагідно звертаюся до всіх читачів-галичан, до педагогів і школярів з проханням продовжувати пошукову працю, щоб до перевиданого ювілейного видання увійшли князі галицькі, видатні борці за волю рідної землі, гідні нащадки славетних пращурів. Свої доповнення до збірника надсилайте на адресу редакції газети „Галичина": 284000, Івано-Франківське, вул. Січових Стрільців, 25.

Чимало теплих слів сказав гостям свята голова районної адміністрації Василь Крук, а прекрасні дівчата-галичанки вручили славетним землякам пам'ятні медалі.

Те свято жило не лише почестями й дзвінкословними урочистостями. Образно кажучи, другим боком медалі було обговорення проблем районного центру, за котрий так вболівають усі його вихідці і мешканці, а точніше уродженці землі галицької. Власне вони разом з місцевою владою провели „круглий стіл", за яким йшлося про болючі питання стародавнього міста. А це — житлові проблеми, будівництво й архітектура, культура і мистецтво. Та найбільше приділялося уваги підготовці до ювілею.

— Свято своєї головної мети досягло, — підсумував голова івано-франківської письменницької організації СПУ Ярослав Дорошенко. — Тут зібралася еліта галицької землі, щоб долучитися до підготови до 1100-річчя Галича. Сподіваюся, що й літератори внесуть свою лепту до ювілею, бо художнє слово — це емоційна сила, сила духова.

Звісно, цей день ніколи не забудеться, адже з'їзд був першим. Хочеться вірити, що не останній. У всякому разі хор районного Будинку Культури під орудою Володимира Савчука бажав усім учасникам з'їзду „Многая літа".

Ярослав Ткачівський
Івано-Франківське

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА
з подякою потверджує наступні вплати на потреби Пласту в Україні й інших краях, де організується Пласт.
Список ч. 12: 1-го липня — 31-го грудня 1995:

200 Богдан і Йоанна Целевич;
150 Роман Барановський;
50 Лідія Фіцалович;
20 Дарія Химич.

Датки на фонд подорожі на Джемборі

1,000 Фундація Ценко — Добро Творити;
50 Евген і Ніля Стецьків;
по 25 Володимир Приймак, Юлія Ховайло;
15 Надя Кулинич.

Датки на видавничий фонд *Пластового Шляху*

по 50 Володимир Мерещак, Омелян Плешкевич;
25 Роман Волчук.

В пам'ять бл. п. Степана Білого

100 Всеволод Гнатчук;
50 Атанас і Зореслава Слюсарчуки;
30 Галина Татарська.

В пам'ять бл. п. пл. сен. Тиміша Білостоцького

по 25 Евстахія Гойдиш, Тарас Дурбак, Любомира Пежанська, Ярослав Пришляк.

В пам'ять св. п. Лідії Волицької з Бачинських Лешкович

50 Ольга Зацухна.

В пам'ять св. п. Богдана Дурбака

250 Юрій і Арета Куриця;
по 50 Данило і Христина Григорчук, Адріян і Христина Цьолко.

В пам'ять бл. п. Андрія Богдана Кобрина

100 Атанас, Катерина та Ігор Кобрин.

В пам'ять бл. п. Богдана Ластовецького

120 Андрій і Доля Ластовецькі;
100 Оксана Рак;
по 50 Всеволод Гнатчук, Роман і Марта Юзенів;
по 25 Анатоль Камінський, Мирослав і Любов Прокоп, Роман і Омеляна Рогожі, Ніна Самоків, Андрій Юзенів, Олександра Юзенів;
20 Осип Левицький;
15 Надія Світлична.

В пам'ять бл. п. д-ра Романа Мороза

50 Микола Василик.

В пам'ять бл. п. Марії Пашковської

600 Приятелі й родина.

В пам'ять бл. п. пл. сен. Ірини Пежанської
(на пластові видання — 50% в ЗСА, 50% в Україні)

по 100 Ігор і Марта Воєвідки, Ахіль і Віра Хрептовські;
60 Микола і Діоніза Ненадкевич;
по 50 Юрій і Патриція Вигідні, Дарія Качмарська, Олег і Олена Колодій, Мирон і Ірена Лис, Василь і Дарія Маркусь, Іван і Дарія Менцінські, Вілям і Патриція Шварц, Мирон і Дарія Яросевич з родиною;
по 25 Орест і Арета Колодій, Анатоль і Люба Коломиєць, Юрій і Марта Ожга, Петро і Ірена Олексюк з родиною, Борис і Ніля Павлюк, Ярослав і Ярослава Панчук, Мирослав і Дора Сасик, Джеймс і Уляна Слі, Зенон Форович, Ігор і Оксана Яцків;
по 20 Юрис і Орися Антонович, Ярослав і Марія Гнаткевич. Андрій і Орися Гарасовські, Анастазій і Іванна Горчинські, Любомир і Віра Джулинські, Роман і Галина Заяць, Любомир і Люба Климкович, Іван і Михайлина Лисейко, Осип і Зена Литвинишин, Іван і Рома Лоско, Оленка Матвіішин, Роман Мицик, Володимир Мінкович, Омеля Плешкевич, Степан і Люся Самбірські, Святослав і Марта Стадник, Богдан і Орися Ткачук, Ліда Ткачук, Віра Трощук, Зиновій і Параска Туркало, Ореста Фединяк;
по 15 Степан і Надя Голяш, Василь Литвин;
по 10 Орест Городиський, Калина Дрогомирецька, Роман Завадович, Юліян Юринець.

В пам'ять бл. п. Володимира Саляка

по 250 Міляс і Дзвінка Лебедович, Галина і Іван Одуляк, Юрій і Зоряна Ставничі;
200 Володимир і Зоряна Могучі'
150 Реймонд і Дебі Пальмер;
по 100 Юрій і Христя Бук, Орест і Рената Городиські, Іван і Оля Зарицькі, Орест Лебедович, Аксель і Дарка Мерле, Олександер і Анна Одуляк, Петро і Доня Слободян;
70 Степан і Ельфіда Олексин
по 50 Юрій і Оксана Базилевські, Богдан і Ліда Казевич, Богдан і Світляна Кордуби, Роман і Стефанія Мороз, Тарас і Романа Одуляк, Арета Подгородецька і Зенон Черник, Роман і Галина Поритко, Степан і Марія Хемич, Олександер і Дарія Якубович;
40 Олександра і Марта Бородайко;
30 Ярослав і Надія Пастушенко;
по 25 Зореслава Гелло, Андрій і Христина Захар, Володимир Корнага, Дмитро й Стефанія Косович, Надія Савчук, Орест і Марійка Слупчинські, Ірена Стецьків, Марія і Олександра Стефанишин;
по 20 Ярослав Березовський, Іван і Софія Винник, Зенон і Неля Крамарчук, Ліда Лещук, Михайло і Діяна Савицькі.

В пам'ять бл. п. пл сен. Миколи Ценка

по 50 О. і М. Дзюба, Теодора Кузьмович, Богдан і Христина Турченюк.

В пам'ять покійної пл.сен. Ярослави Яросевич
(на журнал „Пластовий Шлях")

по 100 Ольга Гасцька, Іван і Ірена Дорожинські, Святослав і Стефанія Шеремети;
по 50 Софія Витвицька, Володимир і Богданна Гнатківські, Лев і Арета Добрянські, Володимир і Ольга Зазулі;
по 25 Стефан і Володимира Ганкевич, Евстахія Гойдиш, Ірена Мороз, Андрій і Рома (Мокрівська) О'Гара;
10 Андрій і Лідія Закревські.

ПОТРЕБА ІСНУЄ ДАЛІ!
Звертаємося до пластунів та приятелів Пласту складати пожертви на потреби Пласту в Україні. Просимо виставляти чеки на Plast-Ukraine та слати до:

Dr. Ihor Harij
24 Orchard Lane, Livingston, N.J. 07039, USA

Головна Пластова Булава

Появився ювілейний збірник про М. Грушевського

(Київ, І. Г-ч). — З нагоди відзначення 130-ліття з дня народження Михайла Грушевського у Києві видано заходом Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського Національної Академії Наук України і Українського Історичного Товариства збірник праць д-ра Любомира Винара „Михайло Грушевський: історик і будівничий нації". Статті і матеріяли, Київ, В-во ім. Олени Теліги, 1996, 304 стор.). Видання складається з таких розділів. Вступ — Л. Винар, „Як я став грушевськознавцем", Ігор Гирич — „Засновник грушевськознавства", „Історіографічні дослідження — праці Л. Винара про історичну школу М. Грушевського, „М. Грушевський і державницький напрям української історіографії", „М. Грушевський в українській і світовій історіографії" та інші праці; „Михайло Грушевський: наукова і політична діяльність" — цей розділ містить праці про діяльність М. Грушевського в НТШ, про діяльність Грушевського, як голови Української Центральної Ради і інші матеріяли і „Джерельні матеріяли" — тут видруковано „Матеріяли до біографії Грушевського", документи про призначення М. Грушевського професором Львівського Університету, „Свідчення Грушевського у Харкові в 1931 році". Черговий розділ містить матеріяли про відзначення попередніх ювілеїв М. Грушевського, а також одна частина містить фотографії Грушевського і його родини (деякі фотографії друкуються вперше). Збірник закінчується „Вибраною бібліографією праць Л. Винара про Грушевського „і іменним покажчиком.

Доходи з цього видання проф. Л. Винар призначив виключно на видання праць Грушевського і про нього в українській і англійській мовах. Як відомо, в ювілейному році М. Грушевського готуються важливі видання про життя і творчість цього найвидатнішого українського історика і головного будівничого нової України. Д-р Л. Винар є одним із найвидатніших грушевськознавців і в 1994 році у Львові був відзначений „Медалею Грушевського" Науковим Товариством НТШ у Львові за його вклад в українську історіографію.

Книжка коштує 25 дол. з пересилкою і проситься надсилати замовлення з пожертвами на Видавничий Фонд УІТ на таку адресу: "The Ukrainian Historian (Hrushevsky Fund), P. O. Box 312, Kent, Ohio 44240.

Н. Лапчик ...

(Закінчення зі стор. 1)

Н. Лапчик, розповідаючи про це, незвичайно прихильно характеризує цю першу зустріч із „серцем" ЗСА, в якому, хоча не має зовсім українців, а є стільки зацікавлення Україною та її культурою і розвитком у перші роки самостійности. З її розповіді бачимо знов скільки доброго і корисного для нас може зробити одна прихильна людина, зовсім чужого походження.

Тепер, однак Н. Лапчик вже тут, серед української громади, завдяки зацікавленні її працями членок 113-го Відділу СУА, які влаштовують виставку її праць в Українському Музеї. Відкриття незвичайно цікавої творчости молодої художниці завдячуємо культурно-освітній референтці того відділу Аллі Лешко, яка приходить до нас з Н. Лапчик і зі заступницею голови Іриною Стецьків, в товаристві директора УМ Марії Шуст. Від них, а передусім від самої мисткині, довідуємося про її творчість, про численну кількість персональних виставок і групових, список яких вона передає враз із кольоровим каталогом.

Н. Лапчик закінчила Львівський інститут прикладного і декоративного мистецтва, взглядно його відділ художнього текстилю у 1983 році, а від 1988 року вона член Спілки художників України. Її праці находяться в архітектурі та музеях України, а також в приватних колекціях і галеріях Европи. Вона також є кореспонденткою Міжнародного журналу гобеленного мистецтва, а від 1993 року працює дизайнером театральних строїв..

І саме з того приводу ми одночасно з мисткинею стверджуємо який вузький власне кажучи є цей світ, бо вона розповідає та показує світлини із Молодечого Театру ім. Леся Курбаса у Львові, для якого вона проєктувала строї для вистави „Благодарного Еродія" за Г. Сковородою, яка саме 22-го березня буде показана тут в Ню Йорку у театрі Колюмбійського університету. Так зустрінуться в Ню Йорку, у двох його кінцях, праці рук Н. Лапчик — в Українському Музеї і в в театральному дійстві, що його покажуть „курбасівці".

Тепер Н. Лапчик працює для драматичного театру ім. І. Франка у Києві, де і постійно живе та має свою галерію. Розуміється не все буде тепер виставлене в УМ, тому що і не легко перевезти мистецькі твори з України до ЗСА. Шкода, що дещо можемо побачити лише на світлинах, як ось її праці в мистецтві волокна (fiber arts) що не надавалися до транспорту.

Взагалі молода художниця випробовує різні техніки, а її мистецьке коріння здається виростає з ґрунтовного знання історії ткацтва та його великого значення в українському мистецтві від XVII сторіччя. Але вона черпає також багато ідей із історії світового мистецтва, а зацікавлення ним від наймолодших років дало їй можливість добитися такого визнання вже у тридцятих роках життя (вона народжена у 1960 році), на що вказує листа 23 виставок, в яких вона брала участь сама та в групі з іншими, і то доліво по цілій Европі, а не лише в Україні.

Тому треба дати членам 113-го Відділу СУА справжнє признання, що завдяки їхнім заходам українська публіка Ню Йорку зможе тепер оглянути зразки праць Н. Лапчик. Наші гості підкреслюють при тому, що вони завжди живо співпрацюють з УМ та допомагають цій культурній установі фінансово, зложивши вже на будову нового приміщення 20,000 дол., хоча мають лише 29 членок. Вже в травні підготовляють другу виставку, а це молодих початкуючих мистців, і тим пропагують зацікавлення мистецтвом серед нашої молоді. В червні Відділ, що працює тепер під проводом недавно обраної голови Дарія Сущків-Мерль буде святкувати своє 10-річчя. Але все це у близькому майбутньому, а тепер цікава і нова виставка творів молодої мисткині Н. Лапчик — дослівно за двериma і треба негайно про це поінформувати наших читачів, щоб не прогавили нагоди її побачити. Виставка буде відкрита до 14-го квітня.

Далеко...

(Закінчення зі стор. 2)

тання про застосування санкцій до КПУ. Давно пора...

Невже не навчила нікого й нічого брудна спроба відомого комуністично-гебістського путчу, а з тим призупинення дії статті 6 Конституції УССР? Ну, дозволили вам, товариші комуністи, вашу партію знову. Тож мав би бути якийсь елементарний глузд, аби знову не ризикувати засліпленo, а працювати для держави, яка вас годує робітничо-селянським тяжким мозолем. Чому не робити справу всенародну цивілізовано та справді з патріотичних (ви нині називаєте себе саме патріотами!), а не комуно-імперських позицій?

...Нині, коли Україну визнав світ, коли прийнято нашу державу до Ради Европи, коли Президент, Уряд, прогресивні депутати прагнуть робити все можливе для того, аби третє відродження української державности стало довічною реальністю, народ наш вже не відступить. Не варто ж випробовувати його терплячість докраю. Отожі й можна буде з певністю отримати ствердні відповіді на три питання, які ми поставили на початку цієї розмови.

НЕЗВАЖАЮЧИ НА ФІНАНСОВІ труднощі пов'язані з балансованням державного бюджету, деякі лобісти та політики є такими впливовими, що можуть змінити бодай частинно загальний напрямок. Останнім часом Конгрес намагається зменшувати видатки де тільки можливо, елімінуючи багато різного роду пільг і компенсацій. Але коли ідеться про допомогу для американської торговельної фльоти, яка за останні десятиліття дуже підупала, то видається, що справа є на добрій дорозі. Справа в тому, що коли торговельні фльоти інших держав є підтримувані своїми урядами, то ЗСА досі цього не практикували.

Депутати-...

(Закінчення зі стор. 1)

значною мірою збігалися з нашими передвиборчими платформами, що викликало в багатьох виборців ілюзію про 'лівизну' Ваших поглядів, просили б Вас дати відповіді на ці питання в установленому законом порядку щодо звернень народних депутатів України".

Серед депутатів, які підписали звернення, є секретарі політвиконкому Соціялістичної Партії України Іван Чиж, Йосип Вінський і Сергій Кияшко.

Є. Марчук...

(Закінчення зі стор. 1)

було не так уже й стабільно. На станції 17-го листопада 1995 року під час перевантаження палива на реакторі першого енергоблоку стався інцидент з радіяційним викидом. Про це начебто ніхто не відомив хтось з урядовців. Один працівник отримав дуже високу дозу радіяції й про це поінформовано МАГАТЕ. У зв'язку з цим проводиться спеціяльне розслідування.

Сеніорська ялинка в Ню Йорку

У неділю, 11-го лютого, Осередок Праці Пластового Сеніорату в Ню Йорку влаштував свою традиційну „ялинку", яка корисна особливо тим, що дає нагоду пластунам-сеніорам зійтись і в дружній пластовій атмосфері спільно провести цей святочний час. Цьогорічна програма була присвячена творчості пл. сен. Лесі Храпливої, давньої членки нюйоркської пластової станиці, яка в 70-их роках перенеслася на постійно до Лондону в Канаді.

Осередковий пл. сен. Олесь Лабунька привітав присутніх, а головно пл. сен. о. Лева Голдейда, пл. сен. Ореста Гаврилюка — голову Гол. Пл. Ради, пл. сен. Юрія Слюсарчука — голову Гол. Пл. Булави, пл. сен. Любомира Романкова — його заступника та пл. сен. Володимира Корнагу — станичного пл. сен. в Ню Йорку. Після цього попросив до слова пл. сен. Ю. Слюсарчука, який з'язав напрямні Гол. Пл. Булави у відношенні до Пласту в Україні і в діяспорі та поінформував, як Гол. Пл. Булава плянує провадити свою дальшу працю.

Отець Лев розпочав святкування молитвою, а тоді пл. сен. Оксана Кузишин розповіла коротко про пл. сен. Лесю Храпливу, про її діяльність в Пласті і громаді, а головно про її літературну творчість. У Пласті Леся Храплива все була активною на різних постах, головно у виховній ділянці з новацтвом. Часто зустрічаються в пресі її статті на теми підручників та лектури для українських шкіл у діяспорі і в Україні. Завдяки її наполегливої праці видано, чи перевидано багато книжок для дітей і молоді для розповсюдження в Україні та діяспорі. Крім її пластової та громадської діяльности Леся від молодих років виявляла великі творчі здібності. Її вірші почали появлятися в пресі вже у 1939 р., і до її творчості належать збірки „Іскри", „Далеким і близьким" та „На ввесь Божий рік". Багато творів, наприклад, „Вітер з України", „Отаман Воля", „Чародійне авто", „Ростикова казка", „Писанка українським дітям", вона присвятила дітям і молоді. В її творах віддзеркалюється її велика релігійність та любов до багатої української культури. Дальше в програмі новаки Микола і Святослав Єфремови-Кендел прочитали вірші Лесі Храпливої „Новацьке Різдво" і „Новацька зірка", а юначка Олена Лисецька „Різдво". Святочний нарис „Різдвяна казка" з глибоким відчуттям прочитала Софія Зелик, а після неї пл. сен. Мотря Мілянич настроєво продеклямувала два вірші — різдвяні побажання Лесі.

Програма перепліталася колядками, що їх співали всі присутні. Після обіду, програма продовжувалася, але вже на весело. Н. Соневицька прочитала перелицьований вірш Ека, а Н. Самокіш — вірш на актуальні пластові теми. На закінчення програми пл. сен. Орест Гаврилюк висвітлив прозірки, які зробив під час свого перебування на пластовій оселі Сокіл в Карпатах і розказав багато цікавого про розбудову цієї оселі та про фінансові труднощі пов'язані з цим. Присутні мали багато запитів, на які друг Орест відповідав, а також відбулася дискусія над „словом" пл. сен. Ю. Слюсарчука.

Присутні ще довго гуторили, а це було доказом, що зустріч була цікава та успішна.

О. К-ин

ПОДІЇ

ЗБОРИ БАНКУ „ПЕВНІСТЬ" В ЧИКАҐО

Чикаґо. — Перший Український Федеральний Щадничий Банк „Певність" повідомляє, що Річні загальні збори банку відбудуться у середу, 20-го березня, в Домі СУМ, 2457 Вест Чикаґо аве. Початок о год. 7-ій вечора. Додаткової інформації поміщені у „Свободі", ч. 47 з 9-го березня ц. р.

ДОПОВІДЬ Є. ФЕДОРЕНКА

Ню Йорк. — НТШ в Америці влаштовує доповідь д-ра літератури, голови Шкільної Ради Евгена Федоренка на тему „Проблеми українізації України", яка буде виголошена у суботу, 16-го березня, о год. 5-ій вечора в домі НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку.

РІЧНІ ЗБОРИ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ КРЕДИТІВКИ „САМОПОМІЧ"

Дженкінтавн, Па. — Звичайні річні загальні збори членів Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" у Філядельфії відбудуться у неділю, 31-го березня, о год. 2-ій після полудня в залі Українського Освітньо-Культурного Центру, 700 Сідар роуд. Початок реєстрації о год.1-ій після полудня. Додаткові інформації поміщені у „Свободі", ч. 46 з 8-го березня ц. р.

ЛІБІЙСЬКИЙ ЛІДЕР Муамар Каддафі висловив намір закрити всі закордонні амбасади: „Джамагірія готова повністю скасувати чужинецьку дипломатичну присутність в Лібії, оскільки рівень розвитку сучасних засобів зв'язку такий високий, що діяльність амбасад стає безглуздою". Спостерігачі, однак, певні, що насправді за цією заявою стоять інші причини. Недавно М. Каддафі звинуватив ледве не всіх закордонних дипломатів у Лібії в тому, що вони займаються незаконними валютними операціями. Офіційний курс лібійського динара віддавна залишається непорушним і становить 3 дол., тим часом на чорному ринку співвідношення діяметрально протилежне, і саме це створює умови для валютних спекуляцій. В ці самі дні стало відомо, що опозиційна лібійська організація „Вояюча ісламська група" взяла на себе відповідальність за спробу атентату на М. Каддафі в місті Сірт.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ
з цього світу
бл. п.
ЕВГЕНА ГАРАСИМЧУКА
буде відправлена
в суботу 16-го березня ц.р. о год. 9-ій ранку
в церкві св. Петра і Павла в Джерзі Сіті
Заупокійна СЛУЖБА БОЖА.

Про молитви за покійного просить родина.

127-ий Відділ УНС в Баффало відбув збори

В неділю, 11-го лютого ц. р., в церковній залі св. о. Миколая відбулися чергові Загальні збори 127-го Відділу УНС. З огляду на несприятливу погоду на збори прибуло мало чисто членів. Збори відкрила голова Відділу Оксана Бережницька молитвою за членів Відділу, які в 1995 році відійшли в божу вічність та привітала присутніх.

На пропозицію голови Контрольної комісії Василя Шарвана зборами проводила Президія в складі: Оксана Бережницька, голова, та Анастазія Ількіївська і Дмитро Пітолай, секретарі. Присутні прийняли прочитаний порядок нарад, після чого приступлено до відчитання протоколів в українській і англійській мові з минулорічних зборів. Про працю в звітовому часі звітували фінансова секретарка Кетлін Гаравус-Ланд та голова і касир О. Бережницька. Після звітування Управи голова Контрольної комісії В. Шарван склав звіт із провірки діловодства членів Управи, ствердивши їх правильність, висловив подяку управі за працю і поставив внесок на уділення абсолюторії. Від її внесок перевибрано дотеперішню управу 127-го Відділу на 1996 рік в такому складі: Оксана Бережницька — голова і касир, Дмитро Пітолай — заступник голови і рекордовий секретар в українській мові, Анастазія Ількіївська — англомовний секретар, Кетлін Гаравус-Ланд — фінансовий секретар, Дмитро Баранецький — член; Контрольна комісія: В. Шарван — голова і Дмитро Ількіївський — член.

В імені нової Управи її голова О. Бережницька подякувала за довір'я та звернулася з проханням до членів Відділу про співпрацю і допомогу, бо лише від цього залежить наш успіх.

Опісля відбулася цікава гутірка над придбанням нових членів, інформацій про нові роди забезпечень, вищі суми забезпечення від виплачених поліс, стипендії для членів-студентів, передплата щоденника „Свобода" та інші. Від імені непресутнього голови Баффальської Округи, УНС Романа Конотопського заступник голови В. Шарван привітав Загальні збори та побажав успіхів в майбутньому. Збори закінчив молитвою о. декан Мар'ян Процик.

Дмитро Пітолай

З невисказаним жалем повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що в понеділок 11-го березня 1996 р. відійшов від нас у вічність найдорожчий і незабутній
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ВУЙКО і ШВАҐЕР

СВ. П.
д-р
ІВАН ДОРОЖИНСЬКИЙ

колишній адвокат на рідних землях, уроджений 16-го червня 1907 року у Садках, Заліщицького району в Україні.

ПАНАХИДА буде відслужена в середу 13-го березня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Quinn, 3520 Broadway, Long Island City, N.Y.
ПОХОРОННІ відправи відбудуться в четвер 14-го березня о год. 9:30 ран... Хреста, Асторія 31 Аве. і 30 вул.

В глибокому смутку залишилися:

дружина — ІРЕНА
донька — НАДІЯ ОПУШИНСЬКА з мужем ФРАНК...
сестра — ІРЕНА РУДИК з родиною в Україні
шваґерка — ОЛЬГА ГАЦЬКА
родина — ДЕМЧУКІВ
та ближча і дальша родина в Україні і діяспорі.

Замість квітів на могилу родина просить складат... на журнал „Патріярхат" або на фонд „Діти Чор...

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У статті „У Ню Йорку відбулась презентація 4-го тому ЕУД", що з'явилась на третій сторінці „Свободи" з 7-го березня ц. р. було написано: „Ведучий В. Баранецький щиро подякував усім прелегентам і водночас підкреслив, що ні НТШ, ні Фундація Приятелів Енциклопедії України, які, як вже було згадано, зібрали понад 300,000 дол., не є спроможні здійснити повністю цей унікальний і дуже потрібний проєкт". Неточність полягає в тому, що є написано „зібрали", а має бути „вже дали" понад 300,000 дол. — Микола Галів.

У ЧЕТВЕР, 7-ГО БЕРЕЗНЯ, після попередніх довших обговорень, Уряд президента Билла Клінтона вирішив накласти тририччний мораторіюм на будь-які нові федеральні програми, котрі резервують деякі контракти виключно для фірм, яких власниками є особи меншинних груп або жінки. Аналітики твердять, що цей мораторіюм не конечно буде впливовим на існуючі програми, але це є до великої міри політичне маневрування між обидвома партіями в Конгресі. Тому, що республіканці є проти будь-яких пільг у наданні контрактів, то демократи вирішили знайти золоту середину і зарядили трирічний мораторіюм.

У МІСЦЕВОСТІ НАГА НА японському острові Окінава у четвер, 7-го березня, японський суд визнав винними у схопленні та зназиленні 12-річної місцевої дівчинки трьох американських вояків і засудив їх. Моряка Маркуса Гіла та морського піхотинця Родріга Гарпа на семирічне ув'язнення, а морського піхотинця Кендріка Ледета на шість і пів року ув'язнення. Їм також дано чотирнадцять днів на внесення апеляції щодо згаданого засуду.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ МАЛЕЦЬКА член УНС Відд. 371-го в Нюарку, Н. Дж. померла 30-го червня 1995 року на 94-му році життя. Нар. 26-го грудня 1900 року в Україні. Членом УНС стала 1934 року. Залишила у смутку дочку Ольгу Романо і синів Вілліяма і Дейтона. Похорон відбувся 3-го серпня 1995 року на цвинтарі св. Тереси в Самміт, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА КРАВЧИШИН член УНС Відд. 291-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Клівленді, Огайо померла 14-го грудня 1995 року на 65-му році життя. Нар. 1929 року в Клівленді, Огайо. Залишила у смутку братів Геррі і Михайла з родинами і сестру Анну. Похорон відбувся на цвинтарі Святого Хреста в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Віра Напора, секр.

СТЕФАНІЯ ПОВАЛЯЧЕК член УНС Відд. 45-го Т-ва „Любов" у Філядельфії, Па. померла 17-го грудня 1995 року на 93-му році життя. Нар. 1902 року в селі Воля Велика в Україні. Членом УНС стала 1966 року. Залишила у смутку дочку Марію з чоловіком д-ром Володимиром Вірщуком, сина Володимира, четверо внуків і шестеро правнуків. Похорон відбувся 22-го груня 1995 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Пришляк, секр.

КАТЕРИНА ПЕТРЕЙКО член УНС Відд. 238-го Т-ва ім. Евгена Коновальця в Бостоні, МА померла 16-го листопада 1995 року на 90-му році життя. Нар. 19-го квітня 1905 року в Нюмаркет, Н.Г. Членом УНС стала 1936 року. Залишила у смутку Волтера і Данила Петрейко, Олю Мороз, Олесю Марріл, 11 внуків і 10 правнуків. Похорон відбувся 18-го листопада 1995 року на цвинтарі Форест Гиллс в Бостоні, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!

Анна Ремик, секр.

ВАСИЛЬ ТРОЦЬ член УНС Відділу 325-го Т-ва „Запорозька Січ" в Бруклині, Н.Й. помер 11-го грудня 1995 року на 91-му році життя. Нар. 20-го листопада 1904 року в Україні. Членом УНС став 1934 року Залишив у смутку дружину Катерину, синів Ричарда і Еміля, внуків Григорія, Лісу і Елену, сестру Марію Бішко. Похорон відбувся 14-го грудня 1995 року на цвинтарі Сайприс Гіллс в Бруклині, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Барбара Цюпа, секр.

ОЛЕНА ЗАВАЛА член УНС Відділу 47-го Т-ва ім. Ольги Басараб в Бетлегемі, Па. померла 29-го червня 1994 року на 59-му році життя. Нар. 1935 року в Бетлегемі, Па. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку чоловіка, дочку Сандру, братів Стефана, Івана і Михайла, сестру Марію Гашкек і внучку. Похорон відбувся 2-го червня 1994 року на цвинтарі св. Йосафата в Бетлегемі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа 47-го Відд.

ТЕОДОР КАРВАТСЬКИЙ член УНС Відд. 471-го Т-ва ім. ген. Т. Чупринки в Монтреалі, Канада помер 2-го жовтня 1995 року на 83-му році життя. Народжений в Україні, а членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Стеллу та ближчу і дальшу родину в Україні і Канаді. Похорон відбувся 6-го жовтня 1995 року на цвинтарі Кот де Неж (укр. секція) в Монтреалі, Кве., Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Даня Дубас, секр.

МИКОЛА БРИНЬОВСЬКИЙ член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й. помер 30-го листопада 1995 року на 42-му році життя. Нар. 1954 року в Ню Йорку. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку матір Александру, брата Євгена та ближчу і дальшу родину в ЗСА і Україні. Похорон відбувся 5-го грудня 1995 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Літепло, секр.

ЧАРЛС ЛУЦІВ член УНС Відділу 132-го Т-ва „Запорозька Січ" в МкКіспорт, Па. помер 30-го листопада 1995 року на 64-му році життя. Нар. 25-го жовтня 1931 року в Юкон, Па. Залишив у смутку братів Івана і Петра, сестер Марію й Анну. Похорон відбувся 2-го грудня 1995 року на цвинтарі св. Івана в Ст. Джозеф, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Смерека, секр.

ЮСТИНА ОЛЬХА член УНС Відд. 157-го Т-ва ім. св. Арх. Михаїла в Чикаґо, Ілл. померла 24-го листопада 1995 року на 96-му році життя. Нар. 1899 року в Цитулі, пов. Ярослав, Україна. Членом УНС стала 1967 року. Залишила у смутку дочку Ольгу Дзюк з чоловіком Романом, дочку Софію Тарабан, внуків: Богдана Дзюка з дружиною Христиною, Ірку Дзюк, Миросю Гюбер з чоловіком Вілліямом, Ореста Тарабана з дружиною Семі, Романа Тарабана з дружиною Бетті, Михайла Тарабана з дружиною Кеті, 8 правнуків, родину в Україні, Польщі, Бельгії і ЗСА. Похорон відбувся 29-го листопада 1995 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Володимир Матичак, секр.

ПЕТРО БОГАЙСЬКИЙ член УНС Відд. 303-го Т-ва ім. Івана Мазепи у Флінті, Миш. помер 13-го грудня 1995 року на 42-му році життя. Нар. 1954 року в Leeds, England. Членом УНС став 1974 року. Залишив у смутку батька і маму, Івана і Вікторію Богайських, сестру Марію Томпсон з чоловіком Денні, сестрінку Керрі і сестрінка Денні мол., та дальшу родину. Похорон відбувся 16-го грудня 1995 року на Evergreen Cemetery in Grand Blanc, Michigan.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Лещук, секр.

БОГДАН ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ член УНС Відд. 432-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Торонто, Канада помер 29-го грудня 1995 року на 84-му році життя. Нар. 1911 року в селі Бабинці Долішні, Рогатин, Україна. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дочку Богданну Марчишин з родиною. Похорон відбувся на цвинтарі Проспект в Торонто, Онт., Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Ярослав Зорич, секр.

ПЕТРО КЛИМЧУК член УНС Від.. 471-го Т-ва ім. ґен. Т. Чупринки в Монтреалі, Канада помер 7-го жовтня 1995 року на 69-му році життя. Нар. 1927 року в Україні. Членом УНС став 1980 року. Залишив у смутку дружину Катерину, дочку Лесю з мужем Тарасом, сина Богдана, брата Теофіля в Україні, та ближчу і дальшу родину в Україні, Канаді і ЗСА. Похорон відбувся 23-го жовтня 1995 року на цвинтарі Кот де Неж в Монтреалі, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ПЕТРО БАРАБАН член УНС Відд. 200-го Т-ва „Вільна Україна в Озон Парку, Н.Й. помер 27-го грудня 1995 року на 74-му році життя. Нар. 1922 року в Україні. Членом УНС став 1986 року. Залишив у смутку дочку та сина. Похорон відбувся в на місцевому цвинтарі в Норт Порт, Фла.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Пригода, секр.

АЛЕКС ЗНАЙДЕН член УНС Відд. 171-го в Джерзі Сиґі, Н. Дж. помер 20-го січня 1996 року на 83-му році життя. Нар. 18-го березня 1912 року в Джерзі Сиґі, Н.Дж. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Павлину, дітей: Александра, Миколу, Павлину Ґрандін, Патрисю Гевард, Ненсі Клейтон, Мері Гавс і 17 внуків. Похорон відбувся в крематорії.

Вічна Йому Пам'ять!

Ґеновефа Куфта, секр.

ТЕРЕСА КОТОСКА член УНС Відд. 55-го Т-ва ім. св. Михаїла в Балтиморі, Мд. померла 23-го січня 1996 року на 79-му році життя. Нар. 1916 року в Балтиморі, Мд. Членом УНС стала 1934 року. Залишила у смутку дочку Ґльорію і дальшу родину. Похорон відбувся 25-го січня 1996 року на цвинтарі Святого Хреста в Балтиморі, Мд.

Вічна Їй Пам'ят!

Маріянна Ціздин, секр.

ПАРАСКА МАКСИМІВ член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл. померла 22-го січня 1996 року на 83-му році життя. Нар. 25-го січня 1913 року в Україні. Членом УНС стала 1957 року. Залишила у смутку сина Юрія. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Мирон Лущак, секр.

ІВАН М. СІРОХМАН член УНС Відд. 112-го в Пармі, Огайо помер 29-го січня 1995 року на 75-му році життя. Нар. 2-го листопада 1920 року в Клівленді, Огайо. Залишив у смутку сестер Анну МекКулін і Марію Сітек та брата Андрія Сірохмана. Похорон відбувся 31-го січня 1995 року на цвинтарі в Норт Роялтон, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Марія Капраль, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 24-го БЕРЕЗНЯ, 1996 р.

Парма, Огайо. Братство свв. ап.Петра і Павла Відд. 102 УНС повідомляє, що Річні загальні збори відбудуться о год. 12:00 полудне в приміщенні домівки сеньйорів при катедрі св. Йосафата (Астродом). Якщо на означений час не прибуде приписана кількість членів збори відбудуться на одну годину пізніше, без огляду на кількість присутніх. Просимо членів прибути. По зборах перекуска. За Управу: Володимир Федак — голова, Микола Бобечко — секретар.

ЧИ ВИ Є ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ?

158-ий ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
влаштовує

ІНФОРМАТИВНИЙ СЕМІНАР

в НЕДІЛЮ 17-го БЕРЕЗНЯ 1996 р.
в залі української католицької школи св. Духа
Holy Ghost Ukrainian Catholic School Auditorium
160 North 5th Street
Brooklyn, N.Y. 11211

SUBWAY: L Train Bedford Ave, Brooklyn, between Bedford and Driggs

ПОЧАТОК: 12:30 по пол.

ТЕМИ: НОВІ ПРОГРАМИ І ПРОДУКТИ УНС.
ЯКУ КОРИСТЬ ДАЄ ЧЛЕНСТВО в УНСОЮЗІ ВАМ І ВАШІЙ РОДИНІ?
ЧОМУ ВСІ УКРАЇНЦІ СТАРШІ, МОЛОДШІ, ТУТ ЧИ ТАМ РОДЖЕНІ, ДАВНО АБО НЕДАВНО ПРИБУЛІ, ПОВИННІ СТАТИ ЧЛЕНАМИ УНС?

ВСТУП БЕЗПЛАТНИЙ **СМАЧНА ПЕРЕКУСКА**

ВСІ ЗАПРОШЕНІ!

двічі — у 198... крісло... ...о Україну!